

Kinder Torah[®]

Parashas Nitzavim

A Mitzvah to Choose

Malka, I am so glad to see you!"

"That's so nice, Tammy. What's doing?"

"I can't wait to tell you what someone just did to me. It is not so complimentary; however, it really does not say anything too bad about the person. I don't think that it is *loshon hora*. Even if it is, I am sure that it is permissible to talk about this person, because she is not such a big *tsadekes* anyway. Besides, the story is 100% true. How can it possibly be *loshon hora*?"

Malka begins to get nervous. She has a feeling that Tammy is wrong. Loshon hora is still loshon hora, even if it is true. This story may be loshon hora, or it may not. Should she take the chance? She begins to reason. If someone put a piece of meat in front of her and told her that it might not be kosher, would she eat it? If someone put a drink in front of her and said that it might contain poison, would she drink it? Of course not! No one with seichel (common sense) takes chances like that. Loshon hora is no different. The Torah forbids speaking or hearing loshon hora. Therefore, how can she take a chance?

"Tammy, I don't think that you should tell me what happened. It may be *loshon hora*, which is a very serious *aveyra* (sin). It is not worthwhile to take such a chance. You have a *yetzer hora* (evil desire) to say *loshon hora*. However it is a big mitzvah to overcome that *yetzer hora*."

"Really? Which mitzvah is it? Is it in the Torah? Is it one of the 613?"

"Yes it is, according to Rabbeinu Yona, exercising your free will to refrain from bad is a positive mitzvah. He cites the source as a verse in this week's parasha."

"Fascinating."

"The verse states, 'And you shall choose life' (Devarim 30:19). Rabbeinu Yona explains that each time that a person is confronted with something that is forbidden, or even doubtfully permissible, if he refrains from it, he fulfills a positive commandment. "Choose life." Exercise your free will to stay away from bad. You get a mitzvah."

"I have another question for you, Malka. Why does the verse say, 'choose life?' It could just say, 'choose good,' or 'choose the mitzvah.'"

"That is an excellent question Tammy. The answer is part of the Maariv prayer – "For they are our life, and they lengthen our days." What is our life? The Torah. A life without Torah is not a life for a Jew. The Torah gives us everything we need in life – both in this world and the next. Therefore, when we choose the right path, the path of Torah, we are choosing life."

"Wonderful. You are so inspiring, Malka."

"Thank you Tammy. Thank you for giving me the opportunity to do a mitzvah, and to choose life!"

Kinderlach . . .

Next week is Rosh Hashanah. The books of life and death are open. Everyone is judged and his fate is written down. What can we do? Can we tip the scales in our favor? Yes. The choice is ours. We can choose life. We can use our free will to stay away from aveiros. We accomplish two things. We avoid an aveira, and we get a mitzvah. That is a double zechus (merit) for us. That can really tip the scales. Write yourself in the book of life, kinderlach. Choose life.

The Road Back

Now we are really lost. It is pitch black and there are no road signs. We lost our map, and there is not a living soul here to ask for directions. What shall we do?"

"First of all, let's not panic. There is a way to deal with every problem. Let us open up the Chumash."

"What? The Chumash? We are in a life and death situation! What are you doing reading the Chumash?"

"Listen to what it says in this week's parasha. The Jewish people will be dispersed among all of the nations. If you are at the very ends of heaven, from there, Hashem will gather you in."

"That is wonderful. I hope that we are alive to experience it. In the meantime, what do we do now?"

"You shall return and listen to the voice of Hashem and perform all of His commandments."

"I am ready to do *teshuva*. Maybe that will save us."

"Our situation is a parable to the Chumash. Do you remember how we cried so bitterly on Tisha B'Av? We cried over the long, bitter *golus* (exile) and the lack of direction. We are all wandering around in a spiritual darkness with no one to guide our way. What can we do? We are lost ... spiritually lost."

"I am going to start crying again. Really, what can we do?"

"The answer is also in the parasha. 'For this commandment (of *teshuva*) is not hidden from you, and it is not far away. It is not in heaven ... nor is it across the sea ... Rather the matter is very near to you – in your mouth and in your heart – to perform it' (Devarim 30:11-14). Don't you see that there is nothing that can prevent us from doing *teshuva*?"

"I'm still not convinced."

"The Malbim explains that an animal will never do anything to harm itself. Why then, does a human being, who has intelligence, do sins which will surely harm him?"

"Excellent question."

"Because our hearts are stopped up. The healthy heart will always guide the person in the proper direction. Our hearts are covered with layers of spiritual grime, preventing our true feelings from shining forth. *Teshuva* is removing the layers covering our hearts. Even in this deep, dark

golus we need no guide other than our hearts to return to Hashem."

"Hashem, please save us! I will do my best to listen to my heart and keep Your mitzvos!"

A car slowly approaches from the distance. The two men flag down the car. Inside is a search team. As the two men board the car, they radio to headquarters that the lost men have been found. The man in the back seat is sobbing uncontrollably, his heart breaking.

"Thank you Hashem. Thank you for everything."

Kinderlach . . .

How many times has Hashem saved us? From illness, from poverty, and from danger. Why does he place us in a dangerous situation, then save us? One of the reasons is that He wants us to recognize that He is the One Who saved us. And He wants us to thank Him. The best way to thank Him is by doing teshuva. When we keep His mitzvos, it gives Him pleasure. It is also good for us, because we become closer to Him. Now is the time for teshuva, kinderlach. Take the opportunity.

Choose Life

And choose life in order that you and your offspring will live." (Devarim 30:19). "Why does the Torah need to write this?" asks Rav Moshe Feinstein. The previous verse (30:15) already stated that doing good brings life, and evil brings death. However, there is a deeper point here. The way that we choose to fulfill the mitzvos can bring life. Do we perform mitzvos begrudgingly, out of a feeling of obligation? Are our mitzvos a "lifeless" routine? If so, they will not have a positive influence on our offspring and students. They will sense that the fulfilling the mitzvos of the Torah is a big burden, and find excuses to throw off the yoke.

Contrast this with one who does mitzvos with great *simcha* (happiness). He learns Torah with tremendous joy. He puts "life" into his mitzvos because they are his life's pleasure. All other fleeting delights pale in comparison. This person will merit true life – great happiness in this world, and eternity in the world to come. And his children will see it, feel it, and follow in his footsteps.

Kinderlach . . .

Just a few days until Rosh Hashanah, the beginning of the month of Tishrei. Tishrei has more mitzvos than any other month! Shofar, sukkah, lulav, simchas yom tov are just a few. The Ramban counts thirteen mitzvos d'oraysa (from the Torah) in the month of Tishrei. What a wonderful opportunity to be happy! Each mitzvah brings us happiness. Thirteen mitzvos are enough to make us ecstatic. Be happy, kinderlach. Enjoy life.

ההגדרת לבנר

פרשת וצבים

לומד תורה מתוך שמחה עצומה. הוא "מחייב" את המצוות שכן הן התענוג הגדול ביותר עבורו. כל שאר התענוגות החולפים הם כלום לעומת שמחת מצווה. אדם כזה יזכה בחיים אמיתיים - שמחה גדולה בעולם הזה, וחיי נצח בעולם הבא. וילדיו יראו זאת, יחושו בשמחה, וילכו בדרכו.

ילדים יקרים...
 עודכמה ימים נותר עד ראש השנה, תחילת חודש תשרי. בתשרי יש יותר מצוות מאשר בכל חודש אחר: שופר, סוכה, לולב, שמחת אמת. יום ועוד ועוד. הרמב"ן ז"ל מונה שלוש עשרה מצוות דאורייתא (מן התורה) שמקיימים בחודש תשרי. איזו הזדמנות נהדרת לשמוח! כל מצווה משמחת אותנו. שלוש עשרה מצוות די בהן כדי לעשותנו מאושרים באמת. היו שמחים, ילדים יקרים, והפיקו הנאה מהחיים.

מצווה לבחור

"מלכה, אני כה שמחה לראות אותך!"
 "גם אני שמחה לראות אותך, תמי. מה נשמע?"
 "אני חייבת לספר לך משהו שמישהי עשתה לי כרגע. הדברים אינם כה מחמיאים לה; אבל זה לא משהו באמת רע בננוע לאותה בחורה. אני לא חושבת שזה לשון הרע. ואפילו אם כן, אני בטוחה שמותר לי לדבר עליה, שכן שהיא ממילא איננה צדקת כל כך גדולה. ומלבד זאת, הסיפור הוא 100% נכון. אז זה לא לשון הרע, נכון?"

מלכה החלה להרגיש שלא בנוח. היתה לה הרגשה שתמי טועה. לשון הרע הוא עדיין לשון הרע, גם אם הדברים הם ייתכן שהסיפור הוא לשון הרע, וייתכן שלא. האם כדאי להסתכן? היא התחילה לחשוב על הדברים. אם מישהו היה מניח חתיכת בשר לפניו ואומר לה שיתכן שהוא אינו כשר, האם היתה אוכלת אותו? אם מישהו היה מניח משקה לפניו ואומר שיתכן שיש במשקה זה רעל, האם היתה שותה אותו? ודאי שלא! אדם בר דעת איננו בוחר להסתכן כשהוא עומד בפני מצב כזה. לשון הרע אינו שונה משני המקרים האלה. התורה אוסרת הן לדבר לשון הרע והן לשמוע אותו. ולפיכך, אין היא יכולה להרשות לעצמה להיכנס לסיכון כזה.

"תמי, אני לא חושבת שאת צריכה לספר לי מה שקרה. ייתכן שזה לשון הרע, וזו עבירה חמורה מאוד. לא כדאי להסתכן בדבר כזה. יש לך יצר הרע לספר לי את הדברים. אך זו מצווה גדולה להתגבר על היצר הרע שלך."
 "באמת? איזו מצווה זו? האם היא מופיעה בתורה? האם היא אחת מתרי"ג המצוות?"
 "על פי רבינו יונה, זו אכן מצווה: המצווה להפעיל את כוח הבחירה על מנת להימנע מחטא היא מצוות עשה. והמקור למצווה זו, לדעתו, היא פסוק בפרשת השבוע הזה."
 "איזה פסוק? הגיד לי!"

"ובחרת בחיים" (דברים ל', י"ט). רבינו יונה מסביר שבכל פעם שאדם עומד בפני מעשה אפשרי שהוא אסור, או אפילו ספק אסור, אם הוא נמנע מלעשות את המעשה, הוא מקיים מצוות עשה של בחירה בחיים. הפעילי את כוח הבחירה שלך על מנת להתרחק מן הרע - ואז תזכי במצווה."
 "יש לי עוד שאלה עבורך, מלכה. מדוע אומר הפסוק 'ובחרת בחיים'? אפשר היה לכתוב 'ובחרת בטוב', או 'בחר לקיים מצווה'."
 "זוהי שאלה מצויינת, תמי. התשובה מופיעה בתפילת מעריב: 'כי הם חיינו ואורך ימינו'. מהם החיים שלנו? התורה. עבור יהודי, חיים בלי התורה אינם חיים. התורה נותנת לנו כל מה שאנו צריכים בחיים - גם בעולם הזה וגם בעולם הבא. ולפיכך, כאשר אנו בוחרים בדרך הנכונה, דרך התורה, אנו בוחרים בעצם בחיים."
 "נפלא, מלכה. חיזקת אותי מאוד."
 "תודה לך, תמי. תודה לך על שנתת לי הזדמנות לקיים מצווה, ולבחור בחיים!"

ילדים יקרים...
 בשבוע הבא יהיה ראש השנה. ספרי חיים ומוות נפתחים. הכל נידונים, וגור הדין נכתב. מה אנחנו יכולים לעשות? האם אנחנו יכולים להטות את כפות המאזניים לטובתנו? הבחירה בידינו. אנו יכולים לבחור בחיים. אנו יכולים להשתמש בכוח הבחירה שלנו כדי להתרחק מעבירות. וכשאנו עושים זאת, אנו משיגים שני דברים: אנו נמנעים מעבירה, וגם מקבלים מצווה. זוהי זכות כפולה עבורנו, דבר שבאמת יכול להטות את הכף. כתבו את עצמכם בספר החיים, ילדים יקרים. בחרו בחיים.

הדרך חזרה

"עכשיו אנחנו באמת אבודים. חושך מצרים, ואין שום שלטים בדרך. אבדנו את המפה ואין כאן אף נפש חיה כדי לשאול מהי הדרך הנכונה. מה נעשה?"
 "דבר ראשון, בוא לא נכנס לפניקה. יש דרך להתמודד עם כל בעיה. בוא נפתח את החומש."
 "מה? את החומש? אנו נמצאים בסכנת חיים! מה פתאום לקרוא עכשיו בחומש?"
 "הקשב למה שכתוב בפרשת השבוע. עם ישראל יהיה מפוזר בין כל האומות. 'אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך ה' אלוקיר ומשם יקחך.'"

"זה נפלא. אני רק מקוה שעוד נהיה בחיים כדי לראות את זה. אבל מה נעשה בינתיים?"
 "ואתה תשוב ושמעת בקול ה', ועשית אל כל מצותיו."
 "אני מוכן לעשות תשובה. אולי זה יציל אותנו."
 "המצב שלנו מקביל לחומש. אתה זוכר איך בכינו בתשעה באב? בכינו על הגלות הארוכה והמרמה ועל העדר ההכוונה. כולנו תועים בחשיכה רוחנית ואין מי שידריכנו בדרך הנכונה. מה נעשה? אנחנו אבודים. אבודים מבחינה רוחנית."
 "עוד רגע שוב אתחיל לבכות. באמת, מה אפשר לעשות?"
 "התשובה גם היא נמצאת בפרשה, כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלת היא ממך ולא רחוקה היא לא בשמים היא... ולא מעבר לים היא... כי קרוב אליך הדבר מאד, בפיו ובלבבך לעשותו (דברים ל', י"א - י"ד). האינך רואה שאין שום דבר היכול לעכב אותנו מלעשות תשובה?"
 "אני עדיין לא בטוח."

"המלבנים זצ"ל מסביר שבעל חיים לעולם לא יעשה דבר היכול להזיק לו. מדוע אם כן, בני אדם, להם יש שכל, עוברים עבירות שדאי יזיקו להם?"
 "שאלה מצוינת. משום שלבתינו אטומים. לב בריא תמיד ינחה את האדם בדרך הנכונה. הלבבות שלנו מכוסים בשכבות של לכלוך רוחני, המונעות מהרגשות האמיתיים שלנו להאיר החוצה. תשובה הינה הסרת השכבות העוטפות את הלב. אפילו בגלות ארוכה וחשוכה זו אין אנו זקוקים למדריך אחר מאשר לבנו כדי לחזור לה."
 "ה'! אגא הצל אותנו! אני אעשה כל שביכולתי כדי להקשיב לקול לבי ולשמור את מצוותי!"

מכונת מתקרבת אט אט. שני האנשים מסמנים לה לעצור ומגלים בתוכה את צוות ההצלה שנשלח לחפשם. בעודם עולים למכונת, מדווחים אנשי הצוות למפקדה על מציאת שני הנעדרים. במושב האחורי פורץ אחד האנשים בבכי מלב נשבר.
 "תודה לך ה'. תודה על הכל."

ילדים יקרים...
 כמה פעמים בחיינו הציל אותנו ה' - ממחלות, מעוני, ומסכנות? מדוע הוא מעמיד אותנו במצבים מסוכנים, ולאחר מכן מצילנו? אחת הסיבות לכך היא שהוא רוצה שנכיר בו כמצילנו. והוא רוצה שנודה לו. הדרך הטובה ביותר להודות לו היא לשוב בתשובה. כאשר אנו מקיימים את מצוותיו, הדבר עושה לו נחת רוח. וזה טוב גם בשבילנו, משום שאנו מתקרבים אליו. כעת הזמן לחזרה בתשובה, ילדים יקרים. נצלו את ההזדמנות!

ובחרת בחיים

"ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך" (דברים ל', י"ט). מדוע הצטרכה התורה לכתוב זאת? שואל הרב משה פיינשטיין זצ"ל. בפסוק קודם (ל', ט"ו) כבר נאמר שעשיית הטוב מביאה לידי חיים, ושהרע מביא לידי מוות. אך יש כאן נקודה עמוקה יותר. הדרך שבה אנו בוחרים לקיים את המצוות יכולה להביא לחיים. האם אנו מקיימים מצוות בחוסר רצון, מתוך תחושה של הכרח? האם המצוות שלנו הן שיגרה מתה? אם כן, לא תהיה להם ההשפעה החיובית הנדרשת על צאצאינו ועל תלמידינו. הללו ירגישו שקיים מצוות התורה הוא עול כבד, וימצאו תירוצים להסיר מעליהם את העול הזה.

בניגוד לכך - הבה נביט באדם העושה מצוות מתוך שמחה: הוא